VERORDENING (EEG) Nr. 323/70 VAN DE RAAD

van 17 februari 1970

betreffende de wederinstelling van het douanerecht voor garens van vlokzijde, niet gereed voor de verkoop in het klein, van post 50.05 van het gemeenschappelijk douanetarief, en de opening van een communautair tariefcontingent voor bepaalde kwaliteiten van deze garens

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 28,

Gezien de ontwerp-verordening, ingediend door de Commissie,

Overwegende dat in de door de Raad tijdens zijn zitting van 29 tot en met 31 mei 1967 aangenomen resolutie wordt bepaald, dat voor de periode van 1 januari 1970 tot en met 31 december 1976 de schorsing van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ruwe zijde (haspelzijde of grège), niet gemoulineerd, van tariefpost 50.02 — in welke schorsing werd voorzien door lid 1 van het aan het Akkoord betreffende lijst G gehechte Protocol nr. VIII (1) —, niet zal worden toegepast ;

Overwegende dat in de vorengenoemde resolutie voorts wordt bepaald dat, gedurende de periode waarin de schorsing niet zal worden toegepast, voor garens van vlokzijde, niet gereed voor de verkoop in het klein, van tariefpost 50.05, het recht van het gemeenschappelijk douanetarief zal gelden en niet het in lid 1 van Protocol nr. IX vermelde verlaagde recht ; dat het derhalve dienstig is het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor de betrokken produkten weder in te stellen op het niveau van 7 %, terwijl het conventionele recht voor dezelfde produkten voor 1970 4,9 % bedraagt overeenkomstig de door de Gemeenschap in het kader van het G.A.T.T. (Kennedy-onderhandelingen) aangegane verbintenissen ;

Overwegende dat de eerder genoemde resolutie voorts met betrekking tot dezelfde periode en ten behoeve van dezelfde garens van zijde voorziet in de opening van jaarlijkse communautaire tariefcontingenten tegen een verlaagd recht of met vrijdom van recht, ingeval een wijziging in de voorzieningsbronnen of een onvoldoende voorziening binnen de Gemeenschap nadelige gevolgen voor de verwerkende industriëen van de Lid-Staten zou kunnen medebrengen ;

Overwegende dat in de Gemeenschap alleen Frankrijk en Italië garens van vlokzijde produceren ; dat de totale omvang van de bestaande produktie weliswaar voldoende zou zijn om in de totale behoeften van de Gemeenschap te voorzien, doch dat dit niet het geval is met betrekking tot garens volledig van vlokzijde ; dat daaruit volgt dat de voorziening binnen de Gemeenschap ontoereikend is ;

Overwegende dat derhalve de voorziening van de Gemeenschap voor deze kwaliteiten garens voor een niet onaanzienlijk deel afhankelijk is van invoer uit derde landen ; dat de integrale toepassing van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief tot gevolg zou hebben dat op de uit derde landen ingevoerde produkten een niet onbeduidende douanelast wordt gelegd, terwijl de met garens van zijde vervaardigde produkten reeds scherpe concurrentie ondervinden van soortgelijke produkten op basis van andere grondstoffen ; dat de ontoereikende voorziening binnen de Gemeenschap, te zamen met de concurrentie in het stadium van de eindprodukten, nadelige gevolgen voor de verwerkende industrieën van de Gemeenschap zou kunnen medebrengen ;

Overwegende dat het recht van het gemeenschappelijk douanetarief op de invoer van de betrokken garens van vlokzijde uit derde landen in 1970 4,9 % bedraagt ; dat bij de vaststelling van het in het kader van het contingent toe te passen recht rekening dient te worden gehouden enerzijds met de situatie van de vlokzijdegarens producerende industrie van de Gemeenschap en anderzijds met de situatie van de industrieën die deze garens verwerken, en dit met het oog op hun voorziening onder gunstige voorwaarden ; dat een recht van 2,5 % in het kader van het contingent het meest in overeenstemming blijkt te zijn met de hiervoren genoemde eisen ;

Overwegende dat gedurende de laatste jaren de invoer uit derde landen in de Gemeenschap voor deze in de Gemeenschap niet geproduceerde kwaliteiten garens van vlokzijde het volgende verloop te zien geeft :

1966	1967	1968
192 ton	136 ton	130 ton ;

dat de Lid-Staten hun behoeften aan invoer voor 1970 op 170 ton ramen ; dat in verband met de gedurende de laatste jaren waargenomen ontwikkeling die hoeveelheid van 170 ton gemotiveerd lijkt; dat het derhalve dienstig is de omvang van het contingent op 170 ton vast te stellen ;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden en dat het aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van het bedoelde produkt tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput ; dat een regeling voor het beheer van

(1) PB nr. 80 C van 20. 12. 1960, blz. 1825/60.

het communautaire tariefcontingent, gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hiervoren uiteengezette beginselen ; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt van de bedoelde garens van vlokzijde aan te sluiten, moet geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend enerzijds aan de hand van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen over een representatieve referentieperiode, en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor 1970 ;

Overwegende dat gedurende de laatste drie jaren waarvoor volledige statistische gegevens beschikbaar zijn, de desbetreffende invoer van elke Lid-Staat, ten opzichte van de invoer in de Gemeenschap van het bedoelde produkt uit derde landen, de onderstaande percentages heeft bereikt ; dat deze percentages, op basis van de gegevens over de eerste maanden van 1969, de extrapolaties daarvan en de ramingen van sommige Lid-Staten, voor 1969 op de volgende niveaus zouden kunnen liggen :

	1966	1967	1968	1969
Duitsland	89,1	81,6	83,9	82,1
Frankrijk	7,9	14,—	11,5	14,3
Italië	—	—	2,3	2,9
Nederland	1,—	0,7	1,5	0,7
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	2,—	3,7	0,8	— ;

Overwegende dat, op grond van deze gegevens en van de ramingen van de Lid-Staten voor hun behoeften in 1970, en, meer in het bijzonder voor Italië, op grond van het feit dat dit land slechts in geringe mate actief veredelingsverkeer kan verrichten, het percentage van het aanvankelijke aandeel in het contingent bij benadering als volgt kan worden bepaald :

Duitsland	71,4
Frankrijk	10,7
Italië	14,3
Nederland	0,7
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	2,9;

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de ontwikkeling van de invoer van genoemd produkt in de Lid-Staten, dienstig is het contingent van 170 ton in twee gedeelten te splitsen, waarvan het eerste gedeelte over de Lid-Staten wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten wannneer zij hun aanvankelijk quotum hebben verbruikt ; dat het, ten einde aan de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van het communautaire tariefcontingent vast te stellen op een niveau dat in het onderhavige geval 82 % van het volume van het contingent zou kunnen bedragen ; dat op die grondslag het eerste gedeelte 140 ton bedraagt en het tweede gedeelte, dat wil zeggen 30 ton, de reserve vormt ;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten min of meer spoedig kunnen zijn verbruikt; dat het, ten einde met die omstandigheid rekening te houden en iedere onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijk quotum nagenoeg geheel heeft opgebruikt, overgaat tot opneming van een extra quotum uit de reserve ; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat moeten worden verricht wanneer elk van zijn extra quota vrijwel geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat ; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent ; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten ;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, een belangrijk percentage daarvan in de reserve terugstort, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire tariefcontingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Tot en met 31 december 1976 wordt het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot garens van vlokzijde, niet gereed voor de verkoop in het klein, van post 50.05, wederom gesteld op 7 %.

Artikel 2

Tot en met 31 december 1970 wordt het autonome recht van het gemeenschapelijk douanetarief voor garens, volledig van vlokzijde, niet gereed voor de verkoop in het klein, van post ex 50.05, tot een hoogte van 2,5 % gedeeltelijk geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent van 170 ton.

Artikel 3

1. Een eerste gedeelte van 140 ton van dit communautaire tariefcontingent wordt over de Lid-Sta-

ten verdeeld ; de quota, die, behoudens het bepaalde in artikel 6, gelden tot en met 31 december 1970, zijn voor elke Lid-Staat als volgt vastgesteld :

Duitsland	100 ton
Frankrijk	15 ton
Italië	20 ton
Nederland	1 ton
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	4 ton.

2. Het tweede gedeelte, dat een omvang heeft van 30 ton, vormt de reserve.

Artikel 4

1. Indien het aanvankelijke quotum van een Lid-Staat zoals vastgesteld in artikel 3, lid 1 — dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 6 in de reserve teruggestorte gedeelte voor 90 % of meer is aangewend, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, overwijld over tot opneming van een tweede quotum, gelijk aan 10 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn aanvankelijk quotum, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een derde quotum, gelijk aan 5 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend, gaat hij op de in lid 2 omschreven wijze over tot opneming van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan elke Lid-Staat overgaan tot opneming van geringere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 5

De uit hoofde van artikel 4 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1970.

Artikel 6

Indien een Lid-Staat op 15 september 1970 zijn aanvankelijk quotum niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1970 van de niet gebruikte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze wellicht onbenut zal blijven.

Iedere Lid-Staat geeft uiterlijk op 10 oktober 1970 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken garens van vlokzijde die tot en met 15 september 1970 heeft plaatsgevonden en op het communautaire tariefcontingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van zijn aanvankelijk quotum dat hij in de reserve terugstort.

Artikel 7

De Commissie houdt een boekhouding bij van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 3 en 4 geopende quota en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, alle Lid-Staten kennis van de in de reserve nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1970 in kennis van de stand der reserve, na de overeenkomstig artikel 6 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opneming waardoor de reserve volledig wordt uitgeput, tot de beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die de laatste opneming verricht, mede, hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 8

1. Iedere Lid-Staat neemt alle dienstige maatregelen om, door opening van de met toepassing van artikel 4 opgenomen extra aandelen, de door hem ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking in mindering te kunnen brengen op zijn gecumuleerd aandeel in het communautaire tariefcontingent.

2. De Lid-Staten brengen de ingevoerde hoeveelheden op hun quota in mindering in de mate en in de volgorde waarin het betrokken produkt bij de douane ten invoer tot verbruik wordt aangegeven.

3. Iedere Lid-Staat ziet er op toe dat de op zijn grondgebied gevestigde importeurs van het betrokken produkt vrijelijk in aanmerking komen voor de quota die aan deze Lid-Staat zijn toegekend.

4. De mate waarin van de quota van elke Lid-Staat gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld aan de hand van de ingevoerde hoeveelheden die op de in lid 2 omschreven wijze in mindering zijn gebracht.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van de vorenstaande artikelen worden nagekomen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 17 februari 1970.

Voor de Raad

De Voorzitter

Ch. HÉGER